

Anina ȚARĂLUNGĂ

Întâlnirea cu Idolul

Anina ȚARĂLUNGĂ

Întâlnirea cu Idolul

Lumen

Iași, 2009

Anina ȚARĂLUNGĂ

Întâlnirea cu Idolul

Editura Lumen este acreditată CNCIS sub nr 003
www.edituralumen.ro, www.librariavirtuala.com

Redactor: Morariu Irina Maria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale:

ȚARĂLUNGĂ, Anina

Întâlnirea cu Idolul / Anina ȚARĂLUNGĂ

-Editura Lumen, Iași

Pag. 111

ISBN-978-973-166-095-0

821.135.1-31

Anina ȚARĂLUNGĂ

Întâlnirea cu Idolul

Lumen

Iași, 2009

**Pagin 1 sat
goal inten ionat**

Motto:

În ochii tăi misterioși ceața se-așterne
Irisul tău albastru, gri sau verde cerne
Visare ori tandrețe ori o privire rece
Prin care semeață nepăsarea crudă trece.

Îmi amintești acele zile albe, umede, voalate
Care topesc în lacrimi inimile furate
Când, agitată de un rău necunoscut și nesfârșit
Nelinıştea-i trezită și zbuciumă spiritul adormit

Charles Baudelaire, Cer noros, *Florile răului*¹

¹ On dirait ton regard d'une vapeur couvert ;
Ton oeil mystérieux (est-il bleu, gris ou vert ?)
Alternativement tendre, rêveur, cruel,
Réfléchit l'indolence et la pâleur du ciel.

Tu rappelles ces jours blancs, tièdes et voilés,
Qui font se fondre en pleurs les coeurs ensorcelés,
Quand, agités d'un mal inconnu qui les tord,
Les nerfs trop éveillés raillent l'esprit qui dort.
Charles Baudelaire, Ciel brouillé, *Les Fleurs du Mal*

Traducere și adaptare: Anina Țarălungă

Pagin 1 sat goal inten ionat

Prefață

Un roman al unei lumi crepusculare

www.aninataralunga.com

Nu știu foarte multe despre Anina Țarălungă, în afara faptelor că trăiește în străinătate și că m-a solicitat să-i citesc cel dintâi roman și să i-l prefațez. Aș putea spune că mă cunoaște mai bine ea pe mine decât eu pe ea! Acel prim roman, *Bulevardul Iluziilor colț cu Strada Libertății*, apărut anul trecut la editura ieșeană *Lumen*, era o mică frescă a tranziției privită din perspectivă juvenilă, cu tot ce poate însemna aceasta, de la incertitudinile vârstei la mizerabilismul ambient și de la căutările artistice la un erotism debordant, foarte curajos imagistic și neașteptat de pur în același timp. În fond, chiar așa arată, chiar așa trebuie să arate erosul privind din acea perspectivă. Un roman pe care, trebuie s-o recunosc, l-am citit dintr-o dată, cu mare plăcere și l-am prefațat

cu bucuria (re)descoperirii unui continent al vârstelor foarte interesant, poate cel mai interesant și mai greu de surprins, tocmai datorită ambivalențelor pe care le presupune (și) acest tip de tranziție, care este cea a vârstelor, pe care îl cam pierdusem din atenție de la prima lectură a prozelor lui Salinger încoace.

De data aceasta, în *Întâlnirea cu Idolul*, autoarea ne propune altceva, un roman cumva gotic, cu narațiunea la persoana a III-a, în care personajul principal feminin poartă un nume cu rezonanțe în mitologie : Leda, cea care i-a zămislit pe Castor și Polux, care Polux ar fi fost fructul iubirii dintre ea și Zeus. Leda, care a fost pictată de Cezanne în tabloul *Leda și lebăda*-se spune că Zeus, ca s-o seducă, s-a transformat în lebădă.

Protagonista aventurii este ceva mai matură decât cea din romanul de debut, dar tot foarte tânără, ea aparține unei familii de diplomați, „acțiunea” se mută în Occident, mizerabilismul ambiental este substituit de un anume lux, generalizat de-acum în lumea vestică, iar perspectiva „începutului de lume”, pentru că asta este orice tranziție socio-culturală, este înlocuită cu una crepusculară. În fond, orice lume ajunsă la un anume apogeu economic și al nivelului de trai își cam începe și descreșterea. Dar nu doar mediul este crepuscular, ci și protagonistul masculin al romanului, un scriitor în vogă, pe care eroina „îl agață” pe internet și cu care trăiește o, la început, ezitantă, apoi, fulminantă

poveste de dragoste, al cărei final, cumva de roman gotic, dar un roman gotic parodiat cu mult talent de autoare, nu-l voi dezvălui, lăsând bucuria descoperirii cititorului. Pot spune doar că e amuzant, construit pe zicala „orice naș își află nașul”. În opinia mea, romanul este unul cu cheie și, în personajul principal masculin, un cititor cu abilități detective și o bună cunoaștere a literaturii francofone de azi ar putea descoperi modelul, scriitorul în vogă efectiv existent. Las și această plăcere pe seama cititorului abil și instruit, limitând numai teritoriul căutării acestuia – va trebui să se decidă între Pascal Bruckner, François Weyergans și Michel Houellebecq, cel din urmă tocmai tratat malițios de mama sa într-o recentă carte. Și, cine știe? Poate că cei din urmă sînt deja cei dintâi! Habar nu am dacă între persoana care a servit drept model autoarei pentru protagonistă, dacă așa ceva există! și scriitorul real va fi avut loc o întâlnire la fel de reală, ceea ce știu este că întâlnirea ficțională este excelent tratată de autoare, care surprinde cu o pană foarte bună toate complicațiile psihologice – și nu doar! – ale unei asemenea relații amoroase, între parteneri asimetrici biografic, cultural ș. a. m. d.

După aceste două scurte romane, Anina Țarălungă îmi apare ca o prozatoare pe deplin formată, inventatoarea unor „povești” care te țin cu sufletul la gură în timpul lecturii, prin ingeniozitatea alternării și schimbării planurilor, scrise excelent pe

deasupra. Pentru a se impune în prim-planul generației sale, care este mai ales una a prozatorilor, îi lipsește un singur lucru, o publicitate mai agresivă – lucru greu de făcut când trăiești în străinătate, dar nu imposibil. Eu îi doresc succesul de public și critică pe care îl merită! Pentru că, vorba reclamei de la l’Oreal, „pentru că merită”!

15 August 2008, Sfânta Maria, în Iași

Liviu Antonesei

I

Atunci când zeii vor să ne pedepsească, ne împlinesc rugile.

Când Leda auzi pentru primă oară acest proverb, se întrebă în ce fel e o pedeapsă dacă un mare ideal devine realitate. În mod normal, un mare ideal care devine realitate e un motiv de fericire.

Aceasta e aproape o regulă. Dar există și excepții.

Cine n-a visat vreodată să fie atât de impresionat de ceva, ca în ziua împlinirii sale, să țipe din toată inima : evrika ! Să simtă că de acum înainte viața sa e una aparte, sau cel puțin că o stea îi călăuzește pașii. Să simtă acea senzație de grație, acel sentiment că poți să te dedici în întregime unei cauze, că ți-ai găsit un ideal. Cine n-a visat vreodată să scrie istoria, la acel moment în care existența sa încetează a mai fi cea a unui fir într-o mare de nisip: să fii un apropiat al lui Napoleon, să trăiești la palatul Cleopatrei,

să-l vezi pe Mozart în fața ta, să îl asculți cântându-și muzica sau să ai o minte tot atât de genială precum cea a lui Einstein.

Încă din copilărie Leda visa să trăiască un astfel de moment de exaltare. Iar acum simțea parfumul acestei dorințe învolburându-i mintea, tot mai mult și mai mult, ca valurile oceanului care revin neîncetat la țărâm.

În librăria Fnac, pe raftul asupra căruia își aruncă privirea, erau multe cărți, dar nici una nu-i atrăgea în mod special atenția ; ce-i drept, ceea ce voia era să dea peste o carte revoluționară, să se trezească din indiferența generală cu care privea viața de ceva vreme. Mai bine spus, în acel moment nimic din viața ei nu o făcea să simtă că trăiește.

Abia terminase un an de facultate la București, când părinții ei, amândoi diplomați, au anunțat-o că urmau să locuiască în Occident pentru cel puțin următorii doi ani.

De la început, viața occidentală i s-a părut destul de anostă, cu un farmec abia perceptibil, deasupra orașului străin plutind pânza groasă a unui cer tot timpul sumbru.

Locuia într-o vilă somptuoasă dintr-un cartier rezidențial. În fiecare dimineață, tatăl ei făcea jogging. În fiecare seară, mama

sa venea târziu acasă. În ce o privește, își continuă studiile acolo. A fost o perioadă cu totul și cu totul specială.

În timp ce cotidianul ei îi revenea în minte, ochii i se opriră asupra unei cărți cu un titlu promițător : *Teoria Fuziunii*.

De la primele pagini, subiectul o captivă total, astfel că imediat se decise să o cumpere. În general, îi place să răsfoiască cărți în librării timp de ore întregi, și i s-a întâmplat să citească acolo cărți din scoarță în scoarță. Dar de data aceasta, voia să descopere povestea lent, să profite la maximum de această plăcere rafinată care este lectura.

Era întâia oară că avea în mână o carte de Gaston Gaspailleu, și, tot citindu-l, se întrebă de ce nu auzise vorbindu-se de el înainte, această carte fiind una din cele mai bune, dacă nu cea mai bună carte pe care o citise de o bună bucată de vreme.

II

‘Oamenii se comportă ciudat când ești străin locului’²

Van Morrison

Fiecare săptămână din viața ei de studentă în Occident se asemana până la refuz cu celelalte.

Luni

După-masă, în timp ce fumează în curtea facultății, îl vede pe Ben, un coleg ce seamănă cu Belmondo, apropiindu-se. Îi surâde, fericită că cineva îi acordă atenție. O privește și o întreabă direct:

-Ce cauți tu oare? Căldură umană?

² ‘People are strange when you’re a stranger’ Van Morrison

Îl privește, puțin confuză. La ce se referă când spune căldură umană ? Fără îndoială se referă la faptul că majoritatea studenților sînt prea puțin amabili și poate caută și el un prieten.

Îi răspunde :

-Da, asta caut. Căldură umană. De unde ți-ai dat seama ?

O privește cu un aer languros :

-Știi, am multă de oferit...

Preț de o secundă, se gândește dacă a înțeles bine. Dar nefiind sigură nici de ce a auzit, nici de faptul dacă a interpretat bine vorbele sale, îi răspunde:

- Și eu am multă de oferit...

Tipul o privește și mai atent. Nu e prea frumos, dar are un anumit farmec ce atrage atenția. Îi spune, aproape în șoaptă :

-Vii la mine deseară ?

Deci la genul ăsta de căldură umană se gândea. Ce păcat, ar fi vrut să poarte discuții interesante cu cineva, dar avea sentimentul că, din motive neelucidate, nu avea să aibă parte de ele din partea colegilor săi occidentali.

Se gândea că Ben avea să-și schimbe comportamentul față de ea. Ce iluzie ! De fiecare dată când o vedea, se apropia foarte aproape, ca și cum ar fi fost intimi și după ce o întreba ce mai face, îi repeta într-una 'Vii la mine deseară ?

În consecință, decise să-l evite.

Continuarea acestui volum o puteți lectura achiziționând volumul de pe

www.editalumen.ro

www.lumenpublishing.com

sau din librăriile noastre partenere.

ISBN 973-166-095-X

9 789731 660950

Conținutul acestui volum nu
reprezintă în mod necesar
punctul de vedere al Editurii
Lumen sau al finanțatorilor

Publicat cu finanțarea:

mediu
LUMEN

www.EdituraLumen.ro